

GAZETA

Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornej *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: *A. Wannowski.*

№ 244. — W Czwartek dnia 18. Października 1832.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina, dnia 14. Października.

Przybył tu: Królewsko-Niderlandzki go-niec gabinetowy, Ginot, z Hagi.

Wyjechali: JW. General-Porucznik, Szef żandarmeryi i Komendant Berlina, Tippelskirch, do Pomeranii; i

Szambelan i Radzca legacyi, Hr. Dönhoff, gońcem przez Hagę do Londynu.

Wiadomości zagraniczne.

N i e m c y.

Z Darmsztatu, d. 4. Października.

Z przyczyny wieczoru, danego dn. 18. m. z. na cześć odjeżdżającego Profesora Rotteck w sali tutejszego hotelu „Dworu“ nastąpiło za rozkazem Ministerjum spraw wewnętrznych i policyi śledztwo ścisłe. Kilku urzędników co nieprzywoito wnieśli toasty, już zapozwano do indagacyi sądowej.

A u s t r y a.

Z Tryestu, dnia 21. Września.

Nazwiska członków deputacyi greckiej, przybyłej na fregacie angielskiej, są następujące: Admirał Miaulis, członek zgromadzenia na-

rodowego z wysp; General Koliopulos, członek zgromadzenia narodowego i rządu z Peloponezu; i General K. Bozaris, podobnież członek zgromadzenia narodowego z Rumelii.

Kongres narodowy grecki wydał d. 1. Sierpnia odezwę, oznajmującą głównejsze przedmioty prac swoich.

W ł o c h y.

Z Rzymu, dnia 22. Września.

(List wyjęty z gazety Powsz.) Głęboka cięza polityczna, panująca już od kilku tygodni w państwie Kościelném, przerwała naturalnie udzielenia moje listowne; teraz zjawiska niektóre zwiastują niejakiś ruch w stosunkach politycznych, a tak i ja więc kreślę kilka słów do W Pana. Sir Hamilton Seymour, Reprezentant angielski, d. 19. wrócił na miejsce posłanictwa swego do Florencyi. Dziwne zjawisko więc, zastępstwo Anglii w Rzymie ustało, chociaż (trzeba bowiem być dokładnym) Pan Aubin, attaché przy poselstwie angielskiem w Toskanie; który razem z Panem Hamiltonem tu przybył, miasta naszego jeszcze nie opuścił. Wiadomo zapewne Panu, iż już dawniej nadeszły tu depesze z Londynu, w których gabinet tameczny na opieszałość naszą w skutecznieniu polepszeń krajowych narzeka i do większej nas zachęca energii. Gabinet angielski, z wypadku niezadowolony, skierował notę do reprezentantów 4 mocarstw w Rzymie przez Pa-

na Hamilton Seymour, poczem ten niebawem z stolicy naszej wyjechał. Missya jego miała dwojakie dążenie. Przy krytycznym położeniu, w którym się po zajęciu Ankony Austria i Francya naprzeciw sobie znajdowały, jedném z zadań jego było pojednanie — któremu téż jak najlepiej zadość uczynił. Drugie zadanie dotyczyło się państwa samego, aby w połączeniu z innemi reprezentantami przyrzczone reformy do skutku przywieść. Niewiemy, czy i w jakim stopniu to się powiodło. Anglia z powodu moralnego i fizycznego położenia swego szczupły tylko bierze udział w sprawach Rzymskich — a tak rychły odjazd Ministra łatwo się da wytłómaczyć. — Sir Hamilton Seymour zostawił tu pamięć po sobie najzaszczytniejszą. Jego czynność niezmordowana, otwartość męska, umiarkowanie i talent pojednawczy zabezpieczyły mu szacunek i względy powszechne. Dniem przed wyjazdem swoim miał on posłuchanie prywatne u Ojca ś., który się z nim jak najlaskawiej żegnał.“

Szwajcaryja.

Korresp. Norymb. donosi z Lausanne pod dn. 5. Paźdz., że Xiążę Brunświcki zaraz po przybyciu swoim do Orbe na wolność wypuszczonym i z honorami, jego randze odpowiadającymi, przyjmowanym został. Bez wątpienia odbierze wkrótce paszporta i pozyska pozwolenie jeżdżenia po Szwajcaryi, gdzie mu się podoba.

Niderlandy.

Z Bruxelli, dnia 7. Października.

Nowa organizacya sądownictwa powodowała Lynx do następujących rozweg: „Mamy więc nareszcie sędziów, których niewolno złożyć z urzędu! Jestwo w ogólności dobrodziejstwem; lecz jestżeż tém w obecnych okolicznościach? Powątpiewamy o tém. Zresztą ta dożytność urzędowania nieczyni na nas wrażenia głębokiego. W czasach, w których żyjemy, niema nic trwałego, owszem u nas, podobnie jak i u sąsiadów naszych w instytucjach i urzędach ciągle zachodzą odmiany. Ileż Xiążąt, zaczawszy od Karola II. aż do Ludwika XVIII. i Cesarza Napoleona, których na wieki z kraju wywołano, niewróciło do państw swoich? Ileż Królów konstytucyjnych i nieodpowiedzialnych, od Ludwika XVI. aż do Dom Pedra i Karola X., niezłożono z odziedziczonych tronów?! Ileż obywateli na wieki skazanych wygnanie, (np. zabójcy Króla z r. 1793.), niedożyło końca wygnania swego? Ileż na dożywocie mianowanych urzędników, konsulów, senatorów, parów i t. d. krótką tylko grało rolę na politycznym świecie. Wiele rzeczy więc, któremi nam zagrażają na zawsze, tylko przez krótki czas nas trapić będą; boleść

nasza, jeśli taką istotnie uczujemy, dostąpi kresu swego — bo tyle pewna, (aby znowu wspomnieć o sędziach dożytnych), że, jeśli istotnie za 10 dni mają być mianowani, w najwyższym stopniu podobnym jest do prawdy, że na krzesłach swoich nieumrą.“

Z dnia 8. Października.

Onegdaj po południu przybył tu Lord Durham, W. Zachowawca pieczęci i nadzwyczajny Posel angielski przy dworze Petersburskim, i zjechał do hotelu Bellevue. Natychmiast po przybyciu swoim udał się do pałacu, gdzie prywatnie miał posłuchanie u Króla. Wieczorem Lord i Lady Durham zaproszeni byli do Królestwa Jchmci a jutro dalej puszcza się w podróż do Londynu.

Memorial Belge donosi, że wielu oficerów belgijskich zgromadziwszy się onegdaj, adres skierować chcieli do Króla, prosząc go o oddalenie od służby wszystkich oficerów francuzkich służących w armii belgijskiej. Zgromadzenie to niemialo wszelako żadnego rezultatu, gdyż żaden z oficerów adresu już ułożonego podpisać niechciał.

Lynx dzisiejszy uważa dowcipnie: „Organ opozycyi w pewnych krajach podobne są do próżnych beczek. W tenczas dopiero przestają robić wrzawę, kiedy są pełne.“

Francya.

Z Paryża, dnia 5. Października.

Gazeta Frankf. wyraża: Granica Hiszpańska stanie się podobno wkrótce widownią ważnych nader wypadków. Powiadają, że korpus 20,000czny ma być ustawiony wzdłuż wschodnich Pireneów. Cztery pułki piechoty, 4 pułki jazdy i pułk artyleryi otrzymały rozkaz, aby wyruszyć w pole. Generał Harispe, któremu powierzono naczelne dowództwo nad tą armią i który dotychczas w Lacarne przebywał, otrzymał w nocy z dn. 25. na 26. m. z. rozkaz, aby się natychmiast udał do Bayonne. Wszystkie wojska, obecnie 10. i 11. dywizyon składające, zostawać będą odtąd pod wodzą tego Generała.

Stosownie do najświeższych wiadomości z Madrytu, śpiewano już tamże z powodu polepszenia się zdrowia Króla we wszystkich kościołach *Te Deum*.

Galign. Messeng. pisze z Barcelony pod d. 26. m. z.: „Wiadomości, nadeszłe tu z Madrytu i rozpostarte po całej Katalonii o niebezpieczeństwie, w jakim się znajduje życie Króla, sprawiły tu wielkie poruszenie. Apostoliczni tak jawnie się oświadczyli za Infantem Don Carlos, że wszyscy przeciwnego zdania będący przez to w najwyższym stopniu zostali oburzeni. Gdyby Król miał umrzeć, natenczas reakcyja krwawa jest nieuchronną. Rzeczy tak są uło-

żone, że Konsul tutejszy francuzki u rządu swego kilku okrętów się domagał, aby w razie potrzeby własność Francuzów tu zamieszkałych ocalić.

Messenger des Chambres donosi o związaniu się w Paryżu towarzystwa w celu bronięcia wolności druku. Podobne towarzystwa rozgałęzione będą i po Departamentach.

Król z prywatnej swojej kassy przeznaczył 60,000 franków na budowy w rozmaitych gmiech, aby uboższa klasa miała zarobek wzięcie.

Jeden z tutejszych dzienników pisze: W skutku zeznań pewnego urzędnika w Ministerstwie wojny, oskarżonego o intrygi karlistowskie, Sędzia instrukcyjny, Pan Fournerat, kazał aresztować 4 osoby, między którymi znajduje się znakomita dama.

H i s z p a n i a.

Z Madrytu, dnia 25. Września.

Buletyny o zdrowiu Króla w gazecie nadwornej sięgają aż do 23. m. b. Ostatnie dwa brzmiały w sposób następujący: „Spokojność Króla Jmci trwa ciągle, ale niebezpieczeństwo niemięgło.“ — „Nienastąpiło nic w stanie zdrowia N. Pana, co by niebezpieczeństwo życia zmniejszyło albo powiększyć miało.“

S z w e c y a.

Z Sztokholmu, dnia 5. Października.

Dodatek nadzwyczajny gazety Post und Inland z d. 4. zawiera wiadomość, że Major Baron Ernest Vegesack i Major Baron Gustaw Düben wczoraj zostali aresztowani i w tymże samym dniu dostawieni do inkwizycji sądowi Królewskiemu, obciążeni o zbrodnię państwa. — Knuli oni spisek (choćby rzecz cała jeszcze niewyjaśniona) na korzyść dawniejszego następcy tronu szwedzkiego, Gustawa.

Rozmaite wiadomości.

Donosiliśmy już dawniej, że ziomek nasz, Antoni Oleszczyński, wydadł w Paryżu obraz z historyi polskiej, pod tytułem: „Rozmaitości polskie.“ Zamiarem jego jest, przynieść na papier pomniki Polaków w krajach obcych będące, tudzież portrety sławnych w różnym względzie mężów. Przytaczamy mniej znane przedmioty zbioru tego: W 3ch obrazach złożył artysta hold damom polskim, opiekunkom nauk i sztuk piętnych. Oto ich nazwy: Beata z Kościeleckich Ostrogska, Jadwiga Bonar, Zofia Sieniawska, Agnieszka z Tęczyńskich Firlejowa, Katarzyna z Mieleckich Ostrorożyna, Barbara z Tarnowskich Zamojska, Anna Alojzyna z Ostrogskich Chodkiewiczowa, Zofia z Odrowążów Kosteczyna,

Barbara Firlej, Anna Kiszczyna, Xiężna Radziwiłłowa, Drużbacka. Ze wspomnień historycznych znajdują się następujące: 1) Niewinność Królowej Jadwigi i potwarz rzucana na nią przez Gniewosza, którą tenże publicznie odwołuje. 2) Władysław Herman pascuje na rycerza młodego Bolesława Krzywoustego. 3) Karzeł Krasowski i Król Francuzki Henryk III. 4) Tęczyński z kochanką swoją, Królową Szwedzką. 5) Leszek Biały, matka jego Helena i Goworek. 6) Potwanie Sicińskiego do piekła (za wprowadzenie liberum veto). 7) Bitwa na Psim Polu (Hundsfield). 8) Śmierć Stefana Czarnieckiego w Słobodówce. 9) Jakimowski z kochanką swoją Katarzyną (którą z niewoli tureckiej uwolnił) w Watykanie. 10) Hold Alberta Xięcia Brandeburskiego, składany Zygmuntowi Augustowi. 11) Śmierć Treпки (Scetwoli polskiego). 12) Śmierć tragiczna Dymitra Wiśniowieckiego (zrzucony z wieży Stambulu przez Turków, uwiązł na haku i męczył się dni kilka). 13) Męstwo Chrzczanowski w Trembowli. 14) Uczta dana pięciu Monarchom przez mieszczanina krakowskiego Wierzyńka. 15) Zamojski pod Byczyną. 16) Stefan Batory i Postowie hiszpańscy. 17) Przemysław i Ludgarda. 18) Śmierć Konona, ostatniego z Jadźwingów. Nagrobki: Jana Kazimierza w kościele St. Germain w Paryżu; Króla Stanisława Leszczyńskiego i małżonki jego z domu Opalińskiej w Nancy. W obrazach są następujący mężowie: 1) Wojownicy: Gen. Karol Kniaziewicz, Kościuszko, Gen. J. H. Dąbrowski, Xiążę Józef Poniatowski, Kazimierz Pułaski, Lisowski, wódz Lisowczyków, Lew Sapieha, Karol Chodkiewicz, Stanisław Żółkiewski, Stefan Czarniecki, Stanisław Koniecpolski, Bogdan Chmielnicki, Jerzy Lubomirski, Kazanowski, Żeliszaw, Krzysztof Arciszewski, wielkorządca Brazylii, tudzież założyciel twierdz Rio Janeiro, Bahii i Fernambuko, Gliński, Antoni Madaliński, Michał Sokolnicki, Włodzimierz Potocki, Jan Skrzyński. 2) Obywatele: Szamotulski, Piotr Bieliński, Stanisław Nałęcz Małachowski, Jan Kiliński, Tadeusz Reyten, Wacław Rzewuski, Józef Kimbar, Jerzy Ossoliński, Xiężna Izabella Czartoryska, Xiążę Adam Czartoryski. 3) Uczeni i znakomici artyści: Lexicki, malarz, Bernardyn z Krakowa; Andrzej i Jan Śniadeccy; Tadeusz Czacki; Leopolda (Lwowczyk); Szymon Czechowicz, malarz; Treter; Alexander Żółkowski; Brandt, muzyk; Jul. Urs. Niemcewicz; Łukasz Opaliński; Bobowski, (Hali-beig); Abraham Stern; Meniński; Igo. Krasicki; Stanisław Stasic; Jan Ko-

chanowski w Czarnym Lesie; Niegoszewski, sławny improwizator w Wenecyi roku 1584. Jeden obraz poświęcony jest obcym śpiewakom, zamieszkałym w dawniej Polsce; ich nazwy: Fink, Klaban, Diomenes Caton, Antoni Fulvio, Jakób Niderland. Ogółowy tytuł dzieła: *Rozmaitości polskie (Varietés Polonaises) contenant une collection des tableaux tirés des sujets les plus mémorables des annales nationales, et des portraits des hommes les plus distingués dans la guerre, dans la vie civile, en littérature, sciences et beaux arts.*

(Z Rozm. Lwowsk.)

Nowe dzieła polskie. — W drukarni Piotra Pillera, we Lwowie, wyszły: 1) „Wanda Potocka, czyli: Schronienie w lasku S. Zofii“, wielkie melodrama wojenne, ze śpiewkami i tańcami. Rzec i muzykę napisał Michał Suchorowski. (Dochód (z) dziełka, równie jak i (z) pierwszego przedstawienia dramatu, poświęcone są na wsparcie biednych sierot.) 2) „Elmira“, powieść pierwotna; przez Julię Adellę Kamińską.

W Krakowie wyszły następujące nowe dzieła: 1) „Bajki X. Łancuckiego“; 2) „Nowe wydanie kazań sejmowych Skargi.“ Nowy rocznik towarzystwa naukowego Krakowskiego znajduje się pod prasą.

W Warszawie wyszło w r. b. piśmko poezyjne, pod tytułem: Powietrze w Warszawie, i różne wiersze, przez T. Łabunskiego, mag. medycyny. Autor był w ostatniej wojnie tureckiej i tam te poezye pisał. Za godło położył następujące cztery wiersze:

*Mężczyzna czy też kobieta
Czytając, gdy znajdzie błędy,
Niech przebaczy przez te względy,
Zem jest lekarz nie poeta.*

Młody, nieznan dotąd skrzypek, Włodzimierz Majeranowski, dawał w Krakowie koncert dnia 2. Września, i od nader licznego zgromadzenia mile był przyjęty.

Ulubiony romansopisarz niemiecki, Alexander Bronikowski, wydał dwa nowe romanse: *Die Frauen von Neidschütz* w 2ch tom. i *Beate* (z dawniej kroniki bez tytułu) w 3ch tomach.

Piązą dzienniki angielskie, że sławna Hrabianka Platerówna umarła na granicy litewskiej, żyjąc w ukryciu przebrana za wieśniaczkę.

Papuga, dziennik angielski, pisze: Wiemy rzecz jedną, o czém nikt niewie, czemu może nikt nawet nieuwierzy, co jednak zupełnie jest prawdą, a to jest, że Xiążę Tal-

lejrاند płaci za jeden trzewik — 60 gwineów. Xiążę Tallejrاند ma krzywą nogę, do której zrobione jest osobne kopyto, a do kopyta trzewik, który jest arcydziełem w swoim rodzaju, ale też 60 gwineów kosztuje.

PATENT SUBHASTACYJNY.

Dobra ziemskie Sworowo z przynależającą wsią Drogi w powiecie Krobskim położone, które według taryfy sądowej na Tal. 32,433 sgr. 18 fen. 4 ocenione są, na żądanie wierzycieli z powodu długów publicznie najwięcej dającymu sprzedane być mają, którym końcem terminu licytacyjnego na

dzień 16. Czerwca,
dzień 18. Września,

termin zaś peremtoryczny na
dzień 18. Grudnia r. b.

zrana o godzinie 9tej, przed Sędzią naszym Ziemiańskim Wnym Wolff w miejscu, wyznaczone zostały. Zdolność kupienia posiadających uwiadomiamy o terminach tych z nadmienieniem, iż w terminie ostatnim nieruchomości ta najwięcej dającymu przybitą zostanie, i na późniejsze zaś podanie względ mianym niebędzie, jeżeli prawne tego niebędą wymagać powody.

W przeciągu czasu aż do 4ch tygodni przed ostatnim terminem zostawia się zresztą każdemu wolność doniesienia nam o niedokładnościach, jakieby przy sporządzeniu taryfy zajść były mogły. Taryfa każdego czasu w Rejstraturze naszej przejrzaną być może.

Wschowa, dnia 16. Lutego 1832.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

Ceny zboża na Pruską miarę i wagę w Poznaniu.

Dnia 17. Października 1832.

	Tal.	ęgr.	fen.	do	Tal.	ęgr.	fen:
Pszenica . . .	1	17	6	—	1	25	—
Żyto	—	27	6	—	1	2	6
Jęczmień	—	17	6	—	—	18	6
Owies	—	16	—	—	—	17	—
Tatarka	—	—	—	—	—	—	—
Groch	1	—	—	—	1	2	6
Ziemiaki	—	7	—	—	—	8	—
Siana cetnar à							
110 ff.	—	15	—	—	—	17	6
Słomy kopa à							
1200 ff.	3	15	—	—	3	20	—
Masła garniec	1	10	—	—	1	15	—